

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Falbe, Christian Frederik FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1870-02-19)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Falbe, Christian Frederik FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1870-02-19)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 362. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020223.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Udenrigsminister Grev Frijs til Kammerherre Falbe, Gesandt i
Wien

Confident.

Kjøbenhavn, 19. Februar 1870.

Grev Paar maa paa en mærkelig Maade have misforstaaet, hvad jeg i en af mine sidste Samtaler sagde ham, naar han har troet at kunne indberette til Grev Beust, at jeg skulde have udtalt Ønsket om, at Østerrig nu vilde bringe Spørgsmaalet om Udførelsen af Pragerfredens Art. V paa Bane i Berlin. Jeg sagde snarere det Modsatte, idet jeg nemlig forsøgte at forklare for Grev Paar, hvorfor jeg i den Tid, som han havde tilbragt her, hverken gennem ham eller gennem D. H. havde rettet nogen Opfordring til det øst. Cabinet om en aktivere Optræden i denne Sag. — Min Grund til saaledes ved Afskeden med Grev Paar ¹⁾ at berøre dette Spørgsmaal tils. 363ham, uagtet mine Samtaler med ham ellers ikke angik Politik, var navnlig den, at jeg troede at burde sikkre mig, at denne Afholdenhed fra min Side ikke skulde opfattes som et Bevis paa Mistro til Østerrig eller som en Forandring i den kgl. Regerings Anskuelse om, i hvor høi Grad Tilbagegivelsen af Nord-Slesvig er nødvendig for Danmarks Fremtid. Hvad jeg i den Henseende sagde Grev Paar, gik ud paa, at jeg meget godt indsaae, at Østerrig efter Krigen i 1866 baade udadtil og i sine indre Forhold fandt saa store Vanskeligheder at løse, at det var ude af Stand til at tale med Eftertryk i Berlin, og jeg havde ingensinde miskjendt, at en Henvendelse af den østerr. Regering under de forhaandenværende Omstændigheder kun vilde skade Østerrig, der i saa mange Henseender behøvede Preussens Velvfflie, uden i nogen Maade at gavne os. Jeg tilføiede, at jeg imidlertid haabede, at denne Tingenes Tilstand kunde forandre sig, og jeg ventede da, at Grev Beust vilde erkjende Nødvendigheden af, at Art. V af Pragerfreden blev loyalt gennemført og at han i alt Fald ikke vilde unddrage sig at støtte de Skridt, som muligvis til den Tid andre Magter maatte ville gjøre til Fordeel for Danmark.

Det er formodentlig denne sidste Bemærkning, der særlig har indpræntet sig i Grev Paars Erindring og har kastet et falsk Lys over det Foregaaende af min Udvikling. Han har maaskee sat den i Forbindelse med de Rygter, der kunde være naaet til ham om Skridt, som i den senere Tid skulle være giorte i Berlin af Keiseren af Rusland, og han har troet, at det var til dem at jeg vilde opfordre Østerrig til at slutte sig. — Selvfølgelig kunde det ikke komme i min Tanke at anbefale noget Saadant, da disse Skridt vare af aldeles privat og personlig Natur og vilde tabe hele deres Character, dersom andre Magter diplomatisk vilde slutte sig dertil. Jeg kan til D. H. tilføie, at jeg saameget mindre kunde ønske, at Grev Beust indblandede sig i dette Incidenspunkt, som denness. 364bekjendte Depesche til Grey Wimpfen ¹⁾ just ikke giver mig synderligt Haab om, at han m. H. t. Grændsespørgsmaalet skulde være tilbøielig til at vise nogen særlig Energi i at fastholde nogen Afgjørelse, der vilde kunne modtages af os.

Det er mig magtpaaliggende, at Grev Beust ikke troer, at jeg skulde have til Hensigt for Tiden at anmode om Østerrigs virksomme Optræden i Sagen. Jeg har altid bestræbt mig for at undgaae en stundesløs Politik og det vilde en saadan Opfordring i dette Øieblik efter min Mening være. Hvad jeg bestræber mig for, er paa den ene Side at holde Spørgsmaalet i Erindring, bevare det friskt og uforvansket indtil det gunstige Moment maatte vise sig til paa virksom Maade at føre det frem, og fremfor Alt at overtøye Europa om dets Betydning for Danmarks hele Fremtid, men paa den anden Side undgaaer jeg at trætte med Forestillinger og Opfordringer til ubeleilig Tid og at udsætte den kgl. Regering for ydmygende og skadelige Afslag, Netop saaledes har jeg handlet ogsaa i dette Tilfælde og det skulde derfor gjøre mig ondt, om min Samtale med Grev Paar misforstodes paa den Maade, som D. H. omtaler i Deres confid. Depesche Nr. 6. ²⁾

Jeg overlader til Dem selv at finde den rette Leilighed og Form til at berigtige Grev Paars for mig saa lidet tilfredsstillende Fremstilling. Jeg skal selv tale til Baron Eder, saasnart han kommer her til, men det er mig saameget mere magtpaaliggende at Grev Beust kommer ud af denne Misforstaaelse, som han muligvis kunde bibringe ogsaa andre Regeringer en urigtig Forestilling om den kgl. Regerings Holdning.

Koncept med P. Vedels Haand til Depeche Nr. 1.